

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး  
ဦးအောင်ဇော်သိန်းရှေ့တွင်

ဒေါ်စန္ဒာဆွေ

နှင့်

ဦးသိန်းဝင်း\*

လင်ဖြစ်သူသည် ကြီးလေးသောရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်လျှင် မယားဖြစ်သူ၌  
ကွာရှင်းခွင့်ရနိုင်သည် သာမက ပါရင်းပစ္စည်းပါဝင်သည့် လင်မယား  
နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများမှ ရသင့်သည့်ဝေစုအားလုံးဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့် မိမိတို့မှမွေးဖွားသည့်  
အရွယ်မရောက်သေးသူ သမီးအရင်းအပေါ် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်း  
ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ကျူးလွန်ခြင်းသည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးတမ်း  
စဉ်လာ၊ မြန်မာလူမှုအသိုင်းအဝန်းတွင် မည်သို့မျှခွင့်မလွှတ်နိုင်သည့်  
စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသည့် လူမှုကျင့်ဝတ်သိက္ခာ ချိုးဖောက်မှု  
ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ တရားပြိုင်၏ပြုလုပ်မှုကြောင့် မိခင်ဖြစ်သူတရားလိုတွင်  
ကြီးစွာသောစိတ်ဒဏ်ရာရသကဲ့သို့ ကျူးလွန်ခြင်းခံရသူ သမီးမနန္ဒာကျော်

\* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၅၂၉  
+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃ တွင်ချမှတ်ခဲ့သော ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၆  
ရက်စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအပေါ် အယူခံမှု။

(ခ) မနန္ဒာဝင်း၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း ပယ်ဖျက်၍ မရနိုင်သည့် အမည်းစက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားပြိုင်သည် မိမိနှင့် တရားလိုတို့၏ အရွယ်မရောက်သေးသူ သမီးအရင်းကို မုဒိမ်းပြုကျင့်ခဲ့ခြင်းသည် တရားလိုအပေါ် ကြီးစွာသောစိတ်ဆင်းရဲမှုကိုဖြစ်စေသည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိသဖြင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု တစ်နည်းအားဖြင့် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းတွင် လင်ဝေစုဖြစ်သည့် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံထိုက်စေရန်ဖြစ်သည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးသက်ဆွေ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးချစ်လေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ပဲခူးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၄ တွင် ဒေါ်စန္ဒာဆွေက ဦးသိန်းဝင်းအပေါ် လင်ဝေစုကိုစွန့်လွှတ်၍ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းခွင့်ပြုကြောင်းနှင့် တရားလိုသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများ၏ ထက်ဝက် ၂ ကိုရထိုက်ကြောင်း စရိတ်နှင့်တကွ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ တရားလို ဒေါ်စန္ဒာဆွေက ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားပြိုင် ဦးသိန်းဝင်းက ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၆ ဖြင့်လည်းကောင်း အယူခံတင်သွင်းကြရာ

---

၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

အယူခံမှုနှစ်မှုလုံးကို ပလပ်ခဲ့သည်။ တရားလိုဒေါ်စန္ဒာဆွေက ပဲခူး  
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှု  
အမှတ် ၁၃ ၏ ဒီကရီကို ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စု  
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့မှာ မြန်မာ-ဗုဒ္ဓ  
ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြပြီး ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် လင်မယားအဖြစ်ပေါင်းသင်း  
ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် သမီး မနန္ဒာကျော်ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊  
တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့သည် တရားပြိုင်၏မိဘအိမ်၌နေထိုင်၍  
တရားပြိုင်မိဘများမှာ နွားမွေးပြီးနွားနို့ရောင်းသဖြင့် တရားလိုသည် ဒိန်ချဉ်  
တည်ပြီး ရောင်းခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် တရားပြိုင်သည် မလေးရှား  
နိုင်ငံသို့ အလုပ်သွားလုပ်ပြီး ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင်ပြန်လာကာ ၎င်းပါလာသော  
ငွေဖြင့် ယခုလက်ရှိနေသောမြေနှင့်အိမ်ကို ကျပ် ၂၄ သိန်းဖြင့်ဝယ်ယူပြီး  
နို့စားနွားမ ၅ ကောင်ဝယ်၍ နွားနို့ရောင်းခဲ့ကြကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည်  
မလေးရှားနိုင်ငံမှပြန်လာပြီး အလုပ်မလုပ်ဘဲ အရက်သောက်ခြင်း၊  
ဘိလိယက်ထိုးခြင်း၊ မိန်းမရှုပ်ပွေ၍ ပျော်ပါးခြင်းတို့သာပြုလုပ်နေ၍  
တရားလိုကသာ နွားနို့လုပ်ငန်းကိုလုပ်ကိုင်ခဲ့ရကြောင်း၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင်  
တရားပြိုင်သည် မသန်းသန်းလတ်ဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်၍  
တရားလိုအား ရိုက်နှက်နှိပ်စက်ကြောင်း၊ ၁၉-၆-၂၀၁၃ ရက်နေ့ နံနက်  
၄ နာရီခန့်တွင် သမီးဖြစ်သူ မနန္ဒာကျော်က ၎င်းအား ဖခင်ဖြစ်သူ  
တရားပြိုင်က အဓမ္မကျင့်ကြောင်း၊ ယခင်ကလည်းကျင့်သည်ဟုပြော၍  
ရဲစခန်းတိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ပဲခူးခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀/၂၀၁၃  
တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆ အရ စစ်ဆေးနေကြောင်း၊ တရားပြိုင်

သည် တရားလိုနှင့်သမီးအား အကြောင်းမဲ့ရိုက်နှက်နှိပ်စက်သည့်အပြင် သမီးရင်းဖြစ်သူကိုပင် အဓမ္မကျင့်သည်အထိ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင် ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သဖြင့် တရားပြိုင်၏လင့်ဝေစုကို စွန့်လွှတ်၍ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် အဆိုပြုသည်။

ချေလွှာတွင် တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့်အတူ ဒိန်ချဉ် ရောင်းကြောင်း၊ မလေးရှားနိုင်ငံမှပြန်လာပြီးနောက် နို့စားနွားမွေးမြူခြင်း၊ နွားနို့ရောင်းခြင်းလုပ်ငန်းအတူလုပ်ကိုင်၍ မိသားစုအတွက် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းပြုခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် လင့်ဝေစုရားနှင့်အညီ မလေးရှားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်အလုပ်လုပ်ပြီး လက်ရှိနေသောမြေနှင့် အိမ်ကိုဝယ်ယူ၍ နို့စားနွားမွေးမြူရေးလုပ်ကိုင်၍ ကျွေးမွေးခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးထိများ အဆမတန်ထိုး၍ တားမြစ်ရာမှ မကြာခဏစကားများခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လောင်းကစားကြွေးများအတွက် တရားလိုက မြေနှင့်အိမ်ရောင်းပြီး ဆပ်မည်ဆို၍ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ သမီးဖြစ်သူအား ဖခင်ဝတ္တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီး စာမကျက်သည့် အခါ ပြောဆိုဆုံးမခြင်းသာရှိကြောင်း၊ တရားလိုသည် ယခင်ကအိမ်ထောင် ကျဖူးသဖြင့် လင်မယားရန်ဖြစ်သည့်အခါ တစ်ခုလပ်မဟု ပြောမိသည် ကို အငြိုးထားခြင်း၊ လောင်းကစားကြွေးများကို အိမ်ရောင်းပြီးဆပ်ရန် အနေအထားဖြစ်နေ၍ တရားပြိုင်အား သမီးဖြစ်သူကို အဓမ္မပြုကျင့်ပါသည် ဟု မမှန်မကန်စွပ်စွဲတိုက်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သမီးဖြစ်သူအား အဓမ္မပြု ကျင့်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ချေပသည်။

ပဲခူးခရိုင်တရားရုံးက ငြင်းချက် ၄ ရပ်ထုတ်နုတ်စစ်ဆေးပြီး

၂၀၀၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

တရားပြိုင်သည် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှု ကျူးလွန်သည်ဆိုသည် သက်သေခံချက်မထင်ရှားကြောင်း၊ တရားပြိုင်က တရားလိုနှင့် လင်မယား ရန်ဖြစ်ရာတွင် တစ်ကြိမ်မက ရိုက်နှက်ခဲ့သည့် သက်သေခံချက်များ ရှိကြောင်း၊ သမီးဖြစ်သူ မနန္ဒာကျော်အား အမေ့ပြုကျင့်သည်ဆိုခြင်းကို တရားပြိုင်မှ ငြင်းဆိုချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သမီးရင်းကို မုဒိမ်းကျင့် ခြင်းအတွက် တရားလိုတွင် ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏ပြုလုပ်မှုသည် တရားလိုအား စိတ်တွင်ထိခိုက်နာကျင့်ခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ကျူးလွန်သည့်ရက်စက်မှုဖြစ်၍ တရားလိုက ကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု <sup>(၁)</sup> စီရင်ထုံးပြဆိုချက်များတွင် အကျုံးဝင်သည့် ရက်စက်မှုဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားပြိုင်သည် ၎င်း၏ အစုဆုံးရှုံးခြင်းမခံထိုက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏ပြုလုပ်မှုသည် ရန်ရင်းကြမ်း တမ်း၍ နာကျင်ခါးသီးဖွယ်ရာရှိစေကာမူ လင်ဖြစ်သူ၏ သာမန် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကြောင့် ကွာရှင်းခြင်းဖြစ်လျှင် လင်မယားနှစ်ဦး သဘောတူကွာရှင်းသည့်နည်းတူ ပစ္စည်းခွဲဝေရကြောင်း၊ တရားလိုသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများ၏ ထက်ဝက်ကို သာ ရရှိနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းခွင့်ပြု ကြောင်းနှင့် တရားလိုသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းများ၏ ထက်ဝက် ၁/၃ ကို ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလရုံးတရားလို အနေဖြင့် ၎င်းအား တရားပြိုင်မှရိုက်နှက် နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် ဤအမှု

(၁) ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၄၅။

စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်နှိပ်စက်သည်ကို သည်းခံ၍ပေါင်းသင်း  
 ခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် သမီးရင်းဖြစ်သူကိုပင် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခဲ့၍  
 စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအနေဖြင့် တရားပြိုင်က မိမိအပေါ် အနိုင်  
 အထက်ရိုက်နှက် နှိပ်စက်မှုများကိုပြုလုပ်ခဲ့သည့်အပြင် သမီး အရင်းကိုပင်  
 မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်လာသည့်အခြေအနေတွင် အလွန်ပင်စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်ရ  
 မည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိကြောင်း၊ သမီးရင်းအပေါ် ကျူးလွန်သောခင်ပွန်းနှင့်  
 လင်မယားအဖြစ် ဆက်လက်ပေါင်းသင်းရန်လည်း ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိ၍  
 ပဲခူးခရိုင်တရားရုံးက လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း  
 မှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင် ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှု  
 သည် ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု တွင်ပြဆိုသည့်  
 ကြီးလေးသောရက်စက်မှုနှင့် အကျုံးဝင်ခြင်းမတွေ့ရသဖြင့် မူလရုံးက  
 နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းသကဲ့သို့ ပစ္စည်းခွဲဝေစေခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိ  
 ကြောင်းသုံးသပ်၍ အယူခံမှုကို ပလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက မနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်း  
 သည် မူလရုံးတရားပြိုင်၏ သမီးအရင်းဖြစ်ပြီး မယားပါသမီးမဟုတ်  
 ကြောင်း၊ မနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်းက မူလရုံးတရားပြိုင်သည်  
 အခင်းမဖြစ်မီ တစ်လကျော်ခန့်ကတည်းက ၎င်းအား အတင်းအဓမ္မပြုကျင့်  
 ရန် အားထုတ်ခဲ့ပြီး အခင်းဖြစ်သည့် ၁၉. ၆. ၂၀၁၃ ရက်နေ့ နံနက် ၄  
 နာရီကျော်ခန့်တွင် အတင်းအဓမ္မပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊  
 မူလရုံးတရားပြိုင်၏ အဆိုပါအပြုအမူသည် မူလရုံးတရားလိုအပေါ်  
 ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရာရောက်ကြောင်း  
 သတ်မှတ်ထိုက်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို၏ ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင်

၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများတွင် ထက်ဝက်ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် အမှုတွဲပါ သက်သေခံချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိ ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင်သည် ဖခင်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် သမီးဖြစ်သူအား ၎င်း၏ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လူပတ်ဝန်းကျင်တွင် မျက်နှာမပြဝံ့သည့် မလုပ်ထိုက်သော လုပ်ရပ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် မူလရုံးတရားလိုနှင့် သမီးမနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်း တို့သည် ခေါင်းမဖော်ဝံ့၊ မျက်နှာမပြဝံ့သည်အထိ အရှက်ရခဲ့ပြီး သမီးငယ် ၏ ဘဝတစ်သက်တာ၌လည်း အဆိုပါအမည်းစက်ကြီးအား မည်သို့မျှ ပယ်ဖျက်၍ ရမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ပါလျက် မူလရုံးနှင့်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်တို့က ကြီးလေးသောရက်စက်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်း မပြုဘဲ လင်ပိုင်ဝေစုကို စွန့်လွှတ်စေခြင်းမပြုခဲ့ခြင်းမှာ ယဉ်ကျေးသော မြန်မာ့လူနေမှုအသိုင်းအဝိုင်းတွင်ရှိသော အမျိုးသမီးများ၊ သမီးပျိုများနှင့် သမီးပျိုများရှိသောမိခင်များ၏ လုံခြုံမှုဘဝကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရာ မရောက်သောကြောင့် မူလရုံးတရားလိုတွင် များစွာနစ်နာလျက်ရှိကြောင်း၊ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်ဖြစ်သူသည် ကြီးလေးသောရက်စက် မှုကိုကျူးလွန်လျှင် မယားဖြစ်သူ၌ ကွာရှင်းခွင့်ရနိုင်သည်သာမက ပါရင်း ပစ္စည်းပါဝင်သည့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများမှ လင်ရသင့်သည့်ဝေစု အားလုံးဆုံးရှုံးကြောင်းကို ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု တွင် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူက သမီးအရင်းဖြစ်သူကို အတင်း အဓမ္မပြုကျင့်ခြင်းသည် ရှေးဓမ္မသတ်များ၊ စီရင်ထုံးများတွင် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဟု မသတ်မှတ်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ခေတ်ကာလ၊ အချိန်ကာလပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အညီ အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍

ကြီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး မူလရုံးတရားပြိုင် အနေဖြင့် ၎င်း၏ဝေစုကို မရထိုက်ကြောင်း ငြင်းချက်အမှတ် ၃ အား ဖြေဆိုပေးသင့်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုအား လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်း ပြတ်စဲခွင့်ပေးခဲ့သော်လည်း လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများအား မူလရုံး တရားပြိုင်က စွန့်လွှတ်စေသည့်ဒီကရီကို မချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ လည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှားယွင်းနေ ကြောင်း၊ မနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်းသည် အခင်းဖြစ်စဉ်က အဋ္ဌမတန်း တွင် ပညာသင်ကြားနေသူဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းသည် ၁၇-၇-၂၀၁၅ နေ့ ပဲခူးမြို့၊ ပညာတံခွန်ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်း၌ ဒဿမတန်းတွင် ပညာသင်ကြားနေစဉ် မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ဖခင်နှင့်ကာမ စပ်ယှက်ထားသူဖြစ်ကြောင်းပြောဆို၍ မနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်းက သွားကိုက်ပျောက်ဆေးပြား အပြား ၂၀ ခန့်သောက်ခဲ့သဖြင့် မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ရှိ လကမ္ဘာအထူးကုဆေးခန်းတွင် ဆေးကုသမှု ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ခွဲစိတ်ကုသမှုခံ ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဆေးကုသမှုမှတ်တမ်းများကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၇၊ ၂၈ တို့အရ နောက်ထပ်သက်သေခံချက်များအဖြစ် လက်ခံပေးပါရန်နှင့်ပဲခူးခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီ ယင်းဒီကရီအား အတည် ပြုခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ ဒီကရီများ အား ပယ်ဖျက်ပြီးအယူခံတရားပြိုင်သည် ၎င်း၏ဝေစုကို စွန့်လွှတ်စေ၍ အယူခံ တရားလိုအား လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေသည့် အနိုင် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ ပြင်ဆင်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ်



၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆ အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် ချမှတ်ခဲ့ပြီး မူလရုံးတရားပြိုင်အနေဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ခံယူနေပြီဖြစ်သည့်အတွက် လည်းကောင်း၊ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဟုဆိုရာတွင် ကြီးလေးသောရက်စက်မှုကိုကျူးလွန်မှု သာလျှင် အပြစ်ရှိသူ၌ ပါရင်းပစ္စည်းပါဝင်သည့် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများမှ မိမိရသင့်သည့်ဝေစုများကို ဆုံးရှုံးကြောင်း ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု တွင် လမ်းညွှန်ထားသော်လည်း ယခုအမှုတွင် မူလရုံး တရားပြိုင်၏ပြုလုပ်မှုသည် အဆိုပါစီရင်ထုံး၏ ပြဆိုချက်များတွင် အကျုံးဝင်သည့် ရက်စက်မှုဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ၍ လည်းကောင်း၊ ငြင်းချက်အမှတ် ၃ ဖြစ်သည့် တရားပြိုင်သည် ၎င်း၏အစု ကို မရထိုက်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း ဖြေဆိုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ကြောင်း၊ မူလရုံးမှ ယောက်ျားဖြစ်သူက မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် ပြဆိုထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သာမန်အားဖြင့် လင်ယောက်ျားဖြစ်သူက မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း မြန်မာလေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေက လက်ခံထားခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ထားပြီးဖြစ် ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သူသည် (၁) နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားလျှင် (၂) တစ်ဖက်သားအား ကွာရှင်းခွင့်တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ် လျှင် (၃) ဒဏ်ရာမှာ ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၃၂၀ ၌ ပြဆိုသည့် အပြင်းအထန် နာကျင်စေမှုဖြစ်လျှင် စသည့် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုတွင် သတ်မှတ်ထားသည့် အချက်များနှင့် တရားပြိုင်ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှု

တွင် အကျုံးဝင်သည့်အချက်မတွေ့ရသဖြင့် ပဲခူးခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်  
ချက်နှင့်ဒီကရီအား ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး  
တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်၍  
ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့  
သည် တရားပြိုင်က မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်သူမှာ အခြားသူအပေါ် ကျူးလွန်ခြင်း  
မဟုတ်ဘဲ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့မှ မွေးဖွားသည့် သမီးအရင်းအပေါ်  
ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တစ်သဘောတည်း သုံးသပ်ခဲ့သော်လည်း  
လင်ဖြစ်သူတရားပြိုင်၏ ယင်းသို့ပြုလုပ်မှုသည် မယားဖြစ်သူ တရားလို၏  
စိတ်တွင် ထိခိုက်နာကျင်ခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် ရက်စက်မှု  
မြောက်သဖြင့် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုသာဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူ  
သုံးသပ်ကာ ကွာရှင်းခွင့်ပြုပြီး လင်ဝေစုမဆုံးရှုံးကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်စန္ဒာဆွေက တရားပြိုင် ဦးသိန်းဝင်း  
သည် ကြီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် လင်မယား  
ကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ဒီကရီနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများတွင်  
လင်ဝေစုကို စွန့်လွှတ်စေရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုပါက  
တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ကျူးလွန်သူဖြစ်၍  
လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများတွင် ၎င်း၏ဝေစုဆုံးရှုံးကြောင်းစွပ်စွဲ၍ အမှုစွဲ  
ဆိုခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော  
အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု

၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

ကြောင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းတွင် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၅ မျိုးနှင့် ကြီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၂ မျိုးရှိကြောင်း တွေ့ရှိနိုင်သည်။ သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၅ မျိုးမှာ (၁) ရက်စက်မှု၊ (၂) လင်၏ဖောက်ပြန်မှု၊ (၃) ဒုတိယမယားယူမှု၊ (၄) စွန့်ပစ်မှုနှင့် (၅) လီဆယ်မှုတို့ဖြစ်သည်။ ကြီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၂ မျိုးမှာ (၁) မယား၏ဖောက်ပြန်မှုနှင့် (၂) ကြီးလေးသောရက်စက်မှုတို့ဖြစ်ကြသည်။

ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်မှ မွေးဖွားသည့် အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ်ရှိ သမီးအရင်း မနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်းအား ၁၉-၆-၂၀၁၃ နေ့တွင် မုဒိမ်းပြုကျင့်ခဲ့၍ တရားလို ကိုယ်တိုင် ပဲခူးမြို့၊ အမှတ် (၃) ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်တိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် ပဲခူးခရိုင်တရားရုံးတွင် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ ဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆ အရ စွဲဆိုခံရကြောင်း အမှုတွင် အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက် သည့်အတွက် မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုအား တရားပြိုင်က ရိုက်နှက် ညှဉ်းပန်းသည့်အပြင် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့၏ သမီးအရင်းကို အဓမ္မ ပြုကျင့်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်းသုံးသပ်ကာ ငြင်းချက်အမှတ် (၁) ဖြစ်သည့် တရားပြိုင်သည် ရိုက်နှက်ညှဉ်းပန်းခြင်းပြုသည့်အပြင် သမီးအရင်းကို အဓမ္မကျင့်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်းဖြေဆိုဆုံးဖြတ် ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယင်းသုံးသပ်ချက်အပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်မှ ၎င်း၏သမီး အရင်းအပေါ် အဓမ္မပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်းကို မူလရုံးနှင့် အယူခံရုံးတို့မှ တစ်သဘောတည်းလက်ခံထားကြသည်။ ၎င်းအပြင် အယူခံတရားပြိုင် ရှေ့နေ၏ လျှောက်လဲချက်အရလည်း တရားပြိုင်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ

ပုဒ်မ ၃၇၆ အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခံရကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

လင်ဖြစ်သူသည် ကြီးလေးသောရက်စက်မှုကိုကျူးလွန်လျှင် မယားဖြစ်သူ၌ ကွာရှင်းခွင့်ရနိုင်သည်သာမက ပါရင်းပစ္စည်းပါဝင်သည့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများမှ ရသင့်သည့်ဝေစုအားလုံး ဆုံးရှုံးကြောင်း ကို ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု ၌ ပြဆိုထားသည်။ ထိုအမှု၌ အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ်ရှိ ငယ်ရွယ်သူ မောင်ထွန်းခနှင့် အသက် ၅၅ နှစ်ခန့်ရှိ ဒေါ်ပုတို့သည် အကြောင်းပါပြီး ၄ လမပြည့်မီ မောင်ထွန်းခ က ဒေါ်ပုအား လူကိုချစ်၍မဟုတ်၊ ပစ္စည်းကိုလိုချင်၍ ယူသည်ဟုပြော ဆိုခြင်း၊ အများရှေ့တွင် အရှက်တကွဲဖြစ်လောက်အောင်ပြုမှုပြီး မကြာခဏ အကြောင်းမဲ့ ပြင်းထန်စွာရိုက်နှက်ခြင်း စသောပြစ်မှုများကြောင့် ဒေါ်ပု အား ကွာရှင်းခွင့်ပေးခဲ့သည်။

ယင်းစီရင်ထုံးတွင် -

- (၁) ကျူးလွန်သူသည် နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန် လိုလားလျှင်၊
- (၂) တစ်ဖက်သားအား ကွာရှင်းခွင့်တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ် ချက်ဖြင့် ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လျှင်၊
- (၃) ရက်စက်မှုသည် တစ်ကြိမ်မက ထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ် ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လျှင်၊
- (၄) ဒဏ်ရာမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၀ ၌ ပြဆိုသော အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်လျှင် ရက်စက်မှုသည်

ကြီးလေးလာပြီး လင်မယားကွာရှင်းရာတွင် အပြစ် ကျူးလွန်သူသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် နှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းရှိ ၎င်း၏အစု ဆုံးရှုံးခြင်းခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။

ယခုအမှုမှာ တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့် မိမိတို့မှ မွေးဖွား သည့် အရွယ်မရောက်သေးသူ သမီးအရင်းအပေါ် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ကျူးလွန်ခြင်းသည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးတမ်း အစဉ်အလာ၊ မြန်မာလူမှုအသိုင်းအဝိုင်းတွင် မည်သို့မျှခွင့်မလွတ်နိုင်သည့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသည့် လူမှုကျင့်ဝတ်သိက္ခာချိုးဖောက်မှုဖြစ် သည်။ ယင်းသို့ တရားပြိုင်၏ပြုလုပ်မှုကြောင့် မိခင်ဖြစ်သူတရားလိုတွင် ကြီးစွာသောစိတ်ဒဏ်ရာရသကဲ့သို့ ကျူးလွန်ခြင်းခံရသူ သမီးမနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်း၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း ပယ်ဖျက်၍မရနိုင်သည့် အမည်းစက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

မည်သည့် မြန်မာအမျိုးသမီးကမှ လက်ခံနိုင်ခြင်း၊ သည်းခံ ခွင့်လွှတ်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် သမီးအရင်းအပေါ် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်းကို ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှုပါ ကြီးလေးသောရက်စက် မှုနှင့် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားပြိုင်အားသာမန်အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှု ကျူးလွန်သူအဖြစ်ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းသည်မျှတမှန်ကန်မှုရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ အမှုတစ်မှု၏ဖြစ်ရပ်နှင့် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းအရာတို့သည် တစ်မှုနှင့်တစ်မှု ထပ်တူထပ်မျှ တူညီနိုင် မည်မဟုတ်၍ ယခုအမှုပါဖြစ်ရပ်နှင့် ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှုပါ ကြီးလေးသောရက်စက်မှုသည် တူညီနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ယောက်ျားဖြစ်သူ မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် ပြဆိုထားခြင်းမရှိဟု နန်းမွှေးအိမ် နှင့် စိုင်းမောင်အေး အမှု (၂) တွင် ညွှန်ပြထားသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းအမှုပါဖြစ်ရပ်မှာ တရားပြိုင် စိုင်းမောင်အေးသည် တရားလို နန်းမွှေးအိမ်နှင့် ပေါင်းသင်းနေစဉ် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးအား အလိုမတူဘဲ သားမယားပြုကျင့်ခဲ့၍ ပြစ်ဒဏ်ကျခံရပြီး ယင်းသို့ မုဒိမ်းမှု ကျူးလွန်ခြင်းသည် လင်မယားကွာရှင်းခွင့် ရစေလောက်သည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုမှာ တရားပြိုင်သည် အခြားသူအပေါ် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သမီး အရင်းအပေါ် ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်၍ အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေတင်ပြချက်ကို လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ယခုအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် မိမိနှင့်တရားလိုတို့၏ အရွယ် မရောက်သေးသူ သမီးအရင်းကို မုဒိမ်းပြုကျင့်ခဲ့ခြင်းသည် တရားလို အပေါ် ကြီးစွာသောစိတ်ဆင်းရဲမှုကိုဖြစ်စေသည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိသဖြင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု တစ်နည်းအားဖြင့် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းတွင် လင်ဝေစုဖြစ်သည့် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံထိုက်စေရန်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ဆက်လက်သုံးသပ်လိုသည်မှာ အယူခံ တရားလို၏ရှေ့နေက မနန္ဒာကျော် (ခ) မနန္ဒာဝင်း၏ ဆေးကုသမှု မှတ်တမ်းများကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၇၊ ၂၈ တို့အရ အမှုတွင် နောက်ထပ်သက်သေခံချက်များအဖြစ် လက်ခံပေးရန်

---

(၂) ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁ - ၃၉

၂၀၁၆  
ဒေါ်စန္ဒာဆွေ  
နှင့်  
ဦးသိန်းဝင်း

လျှောက်လဲချက်နှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြခဲ့သည်။ ယင်းအကြောင်းအရာများသည် အယူခံအကြောင်းပြချက်တွင် ဖော်ပြထားခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှလည်း ချေပနိုင်သည့် အခွင့်အရေးမရရှိခဲ့၍ အယူခံတရားလိုရှေ့နေ လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း နောက်ထပ်သက်သေခံချက်များအဖြစ် လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ ပဲခူးခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့က တရားပြိုင်သည် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူဖြစ်၍ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းတွင် ၎င်း၏အစု ဆုံးရှုံးခြင်းခံထိုက်သည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်းသုံးသပ်၍ တရားပြိုင်သည် ၎င်း၏အစုကို မရထိုက်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများ၏ ထက်ဝက် ၁/၂ ကို ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ မျှတမှန်ကန်မှုမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွခွင့်ပြုပြီး မူလပဲခူးခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုသော ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူဖြစ်၍ တရားလိုသည် လင်မယားကွာရှင်းခွင့်နှင့် တရားလို၏ ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးကို ရထိုက်ကြောင်း စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။